

ב"ל (חיפה) 36082-11-12 - נ.ש. נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (חיפה) 36082-11-12 - נ.ש. נ' המוסד לביטוח לאומימחוזי עבודה חיפה
ב"ל (חיפה) 36082-11-12

נ.ש.

נגד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ - עו"ד מוהנד

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

[02.02.2013]

כב' השופטת איריס רש

פסק דין

1. זהו ערעור על החלטת הועדה הרפואית לעררים מיום 9.9.12 (להלן - הועדה) שניתנה במסגרת ענף נכות כללית על פי סעיף 211(א) לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995. בהחלטתה, קבעה הועדה כי נכותו המשוקללת של המערער עומדת על שיעור של 42% (להלן - ההחלטה).
2. טענות המערער
 - 2.1 הועדה לא התייחסה לצילום C.T ממנו עולה כי חלה החמרה במצב עמוד השדרה המותני. תוצאות ה-C.T נשלחו על ידו לועדה טרם קבלת ההחלטה. בפרוטוקול הועדה אין התייחסות לצילום ה-C.T.
 - 2.2 על-פי חוות דעת רפואית (להלן - חוות הדעת) שניתנה על ידי מומחה כירורג-אורטופד מטעמו, פרופ' דניאל רייס (להלן - המומחה), היה צריך לקבוע לו 30% נכות בגין הפגימה בכפות רגליו בהתאם לפריט ליקוי שונה מזה שנקבע על ידי הועדה. עוד על פי חוות דעת המומחה היה על הועדה לקבוע למערער 20% נכות בגין הפגימה בעמוד השדרה המותני במקום 10% כפי שקבעה הועדה.
 - 2.3 הועדה לא התייחסה לתלונותיו ביחס לליקוי בשמיעה, למרות שהגיש למשיב מכתב ובדיקת שמיעה וביקש שגם תלונה זו תובא בפני הועדה. בפרוטוקול הועדה אין אזכור לבעיית השמיעה.
 - 2.4 הועדה לא בדקה את עיניו ולא שלחה אותו לבדיקה רפואית נוספת לעניין מחלת העיניים ממנה הוא סובל.
3. טענות המשיב
לא נפל כל פגם משפטי בהחלטת הועדה ולכן יש לדחות את הערר. דיון והכרעה
4. במסגרת סמכותו של בית הדין לדון ב"שאלה משפטית" בלבד, בוחן בית הדין האם טענת הועדה בשאלה שבחוק, חרבה מסמכותה, התעלמה משיקולים זרים או התעלמה מהוראה המחייבת. בהתאם לכלל זה נפסק כי:
"... כאשר נראה על פני הדין וחשבון שהועדה התייחסה לפגימות השונות שפקדו את המערער והעריכה לפי שיקול דעתה הרפואי את מידת הנזק (באחוזי נכות) שנגרם ע"י כל אחת מהפגימות הנ"ל, ולא נראית אי התאמה בולטת או סתירה גלויה בין הממצאים הרפואיים-עובדתיים שנמצאו והמבחנים שהועלו- אזי אין מקום לטענה כי ישנה שאלה של חוק המצדיקה התערבות בית-הדין..."
[דב"ע (ארצי) לג/40-0 דוזלר - המל"ל, פד"ע ד 407 (1973)].
5. לאחר שעיינתי בכתב הערעור ונימוקיו בפרוטוקול הועדה ובטיעוני הצדדים שוכנעתי כי יש לקבל חלקית את הערעור.
6. לאחר שעיינתי בכתב הערעור ונימוקיו, בפרוטוקול הועדה ובטיעוני הצדדים, שוכנעתי כי יש לקבל חלקית את הערעור.
7. הועדה התכנסה בשתי ישיבות. בישיבתה הראשונה ביום 8.7.12 המערער פירט את תלונותיו לפיהן "כפות הרגליים - כאבים תמידיים מלידה לא מטפל בשל הכסף. מהגב סובל מ - 96. לא עשיתי ניתוחים בגב. דרכי השתן - כל רבע שעה משתין (מ - 96). עשו לי כמה בדיקות ונטלתי תרופות שהפסקתי לקחת. מטופל פסיכיאטרית בהלל יפה נוטל תרופות".
הועדה ציינה בפרוטוקול את ממצאי הבדיקה בהתייחס לעיניים, לעמוד השדרה המותני, לכפות רגליים ולממצאים האורולוגיים. הועדה נזקקה למידע רפואי נוסף וביקשה חוות דעת פסיכיאטרית בדבר מצבו העדכני של המערער. לאחר קבלת חוות הדעת הפסיכיאטרית מיום 20.8.12 הועדה התכנסה פעם נוספת ביום 9.9.12 והשלימה את הממצאים והמסקנות.

8. בהתייחס לטענת המערער בנוגע להתעלמות הועדה מתוצאות ה-C.T שבוצע ביום 19.08.2012, יצוין כי לפי האישור מיום 21.8.12 שצרך המערער, תוצאות הבדיקה הועברו למשיב טרם החלטת הועדה מיום 9.9.12. לטענת המערער, תוצאות הבדיקה מצביעות על החמרה במצב עמוד השדרה המותני. בפרוטוקול הועדה אין אזכור של תוצאות הבדיקה במסגרת המסמכים שעמדו לרשות הועדה וכן אין התייחסות לתוצאות ה-C.T. הכלל הוא שהועדה הרפואית הדנה בעניינו של נבדק צריכה לציין את המסמכים המהותיים שהיו בפניה ולהתייחס אליהם במסגרת החלטתה. לנוכח העובדה שהועדה לא התייחסה לתוצאות בדיקת ה-C.T של המערער, יש לקבל את הערעור בנקודה זו.
9. בהתייחס לטענות המערער בנוגע לפריט הליקוי אותו יש לייחס לפגימה המולדת בכפות הרגליים ולשיעור הנכות שיש לייחס לפגימה בעמוד השדרה המותני, הרי שחוות הדעת הרפואית של פרופ' רייס עליה נסמך המערער הינה מיום 11.11.12, דהיינו ממועד המאוחר למועד הועדה, כך שחוות הדעת לא עמדה בפני הועדה וממילא הועדה לא יכלה להתייחס אליה. קביעתו של פרופ' רייס בדבר פריט הליקוי המתאים לפגימה בכפות הרגליים ולשיעור הנכות בגין המגבלה בגב נובעת מהתייחסות שונה לממצאים הרפואיים. הכרעה בעניינים רפואיים מסורה לשיקול דעתה המקצועית של הועדה ובית הדין נטול הכלים והסמכות להתערב בה.
- אשר על כן, בית הדין אינו יכול לשנות את הקביעות הרפואיות של הועדה בדבר פריט הליקוי המתאים לפגימה בכפות הרגליים של המערער וכן בדבר שיעור הנכות של המערער בגין עמוד השדרה המותני. כמו כן, לנוכח היותה של חוות הדעת מאוחרת למועד הועדה, אין לדרוש מהועדה להתייחס לחוות הדעת של פרופ' רייס.
10. בהתייחס לטענות המערער בנוגע לעיניים - הרי שהמערער לא התלונן על בעיה בעיניים בפני הועדה. מכל מקום, הועדה התייחסה לדלקת כרונית בלחמית וקבעה את שיעור הנכות בגינה.
11. בהתייחס לטענות המערער בנוגע לבעיות בשמיעה - גם תלונה זו לא עלתה בפני הועדה. כמו כן, בדיקת השמיעה שנערכה למערער הינה מיום 12.9.12, דהיינו ממועד המאוחר להחלטת הועדה ולפיכך, הועדה לא יכלה להתייחס לממצאיה.
12. לנוכח האמור לעיל, הריני מורה על החזרת עניינו של המערער לוועדה לעררים באותו הרכב, על מנת שתתייחס בצורה עניינית ומנומקת לתוצאות בדיקת ה-C.T ותקבע האם יש בה כדי לשנות מקביעתה.
13. לנוכח העובדה שהמערער לא היה מיוצג - אין צו להוצאות.
14. הצדדים רשאים להגיש בקשת רשות ערעור לבית הדין הארצי לעבודה בירושלים בתוך 30 יום מקבלת פסק הדין. ניתן היום, כ"ב שבט תשע"ג, (02 פברואר 2013), בהעדר הצדדים וישלח אליהם.